Heilig Hart Ieper
Psychiatrisch ziekenhuis

NIEUWS

“De hulpverleners geloofden in mij toen ik dat zelf niet meer deed”

Filip was 22 toen hij op onze crisisafdeling terechtkwam. Het viel hem zwaar om als jongere de stap naar het volwassen leven te zetten.

“Ik twijfelde voortdurend over wat ik wilde doen in het leven en maakte beroepsmatig keuzes die niet goed uitpakten. Daardoor werd ik alsmaar negatiever en kritischer voor mezelf. Ik begon anderen te wantrouwen en mezelf meer en meer af te sluiten.”

Dankzij zijn opname op De Wending 3 en behandeling met elektroconvulsietherapie herwon Filip het geloof in zichzelf.

“Ik voelde hier aan alles dat de hulpverleners in mij geloofden. Dat heeft veel betekend voor mijn zelfbeeld. Dat geloof in eigen kunnen, probeer ik nu op mijn beurt over te brengen naar de jongeren op mijn werk.”

“In mijn familiale kring zijn er nog mensen met mentale problemen. De erfelijke factor speelt dus een rol in mijn verhaal.

Om bepaalde patronen te doorbreken, ben ik alleen gaan wonen. Alleen zonderde ik me op die manier nog meer af, waardoor anderen niet meteen zagen dat het de verkeerde kant opging met mij. De ‘negatieve Filip’ kreeg vrij spel, waardoor mijn problemen bleven escaleren.”

“Tot ik zelfs niet meer opdaagde op het werk. Iedereen was naar mij op zoek. Toen ik na een tweetal dagen rondzwerven dan toch terugkeerde naar huis, heeft de politie mij daar gevonden.

De dag nadien kwam ik hier op de crisisafdeling terecht. Het verblijf daar viel best mee omdat er nog een jonge gast was met gelijkaardige gedachten.

We vonden verstrooiing door samen dingen te doen zonder dat er echt veel gepraat hoefde te worden. Ik ben daar een dag of vijf gebleven, vooral om tot rust te komen en slaap in te halen.”

“Dankzij elektroshocks en de therapieën in het Heilig Hart kreeg ik terug zicht op wat ik graag doe”

ELEKTROCONVULSIETHERAPIE

Na zijn verblijf op de crisisafdeling maakte Filip de overstap naar De Wending 3. Het begin van zijn verblijf daar verliep moeilijk.

“Na twee weken leek het alsof de medicatie al niet meer werkte. Mijn zelfvertrouwen bleef laag en het contact met mijn omgeving verminderde omdat ik iedereen wegduwde. Ik begon mezelf helemaal te isoleren.”

"Na enkele maanden twijfelen, heb ik uiteindelijk gekozen voor elektroshocktherapie in az groeninge.

Voor mij was dat echt het laatste redmiddel. Gelukkig is alles goed verlopen. Het heeft mij een stuk stabiliteit gebracht. Dankzij elektroshocks en de therapieën in het Heilig Hart kreeg ik terug zicht op wat ik graag doe. En dat was niet zozeer werken met machines in een industriële omgeving.”

CARRIERESWITCH

Oorspronkelijk is Filip bakker van opleiding maar hij besliste om zijn carrière om te gooien.

“Ik ben hier een klein jaar in opname geweest. In die tijd heb ik beseft dat mijn voorkeur toch naar een mensgerichte job uitgaat. Dat was wel een serieuze ommezwaai.

Na twee jaar studeren, kon ik aan de slag als begeleider van jongeren met een verstandelijke beperking in De Lovie in Poperinge. Daarnaast volgde ik ook nog een opleiding tot ervaringsdeskundige.

In de toekomst wil ik ook daar nog iets mee doen. Bijvoorbeeld door aan mensen te vertellen over de effecten van elektroshocks, want ik besef dat dat voor velen een grote drempel is."

"Mijn individueel verpleegkundige begeleiderheeft nog altijd een speciale plaats in mijn hart"

"Tijdens mijn opname op De Wending 3 heb ik veel gehad aan de hulpverleners. Ik voelde dat ze mij waardeerden en in mij geloofden. Ik ben hen enorm dankbaar.

Zij geloofden in mij op momenten dat ik dat zelf niet meer deed. Het positivisme dat zij toen creëerden, heb ik overgenomen. De kritische Filip is er nog steeds, maar ik heb er nu ook een positieve mindset bijgekregen. Ik kan er nu veel beter mee omgaan."

JUISTE VROUW OP DE JUISTE PLAATS

"Het gevoel er te mogen zijn, je gewaardeerd te voelen, te merken dat je iets kan betekenen in het leven. Die warmte, die had ik op dat moment nodig."

"Achteraf gezien had ik mij beter vroeger laten opnemen. Het was goed dat ik even uit mijn omgeving gehaald werd om aan de basis te werken. Anders blijf je toch te veel meedraaien in de flow van de maatschappij. Bij een volledige opname zijn werk en prestaties even bijzaak, het was puur werken aan mezelf. Dat was op dat moment de beste beslissing."

"Ook mijn individueel verpleegkundig begeleider (IVB) Célestine was voor mij de juiste vrouw op de juiste plaats. Zij kende mij door en door en wist bepaalde zaken op te roepen, waar anderen niet in slagen. Ze heeft nog altijd een speciale plaats in mijn hart.

Veel meer dan als hulpverleners zag ik de verpleegkundigen en therapeuten vooral als mensen die naast mij stonden. Dat onvoorwaardelijk geloof in iemands kunnen, dat neem ik nu ook mee in mijn eigen begeleidingsstijl. Ik weet dat het werkt, dus ik pas het nu zelf ook toe."